

Ordføreren (Einer Jensen): De to Lovforslag, vi har til Behandling, siger jo paa at hjælpe i den nuværende Arbejdsløshedssituation. Det første Lovforslag angaar midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse, det andet gaar ud paa en Forlængelse af den vedtægtsmæssige Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløhedskasser.

Begge disse Lovforslag har været henvist til det Udvalg, der var nedsat vedrørende selve Arbejdsløshedsloven. Vi har behandlet Lovforslagene i Udvalget og senere i et Underudvalg. Resultatet af Forhandlingerne foreligger i den Betænkning, som ærede Medlemmer har faaet omdelt. Det er i Udvalget lykkedes at opnaa Enighed mellem alle Medlemmer med Undtagelse af to, de ærede Medlemmer Hr. Svend Nielsen og C. O. Pedersen, som ikke motiverer deres Stilling i Betænkningen, men under Behandlingen her vil gøre Rede for den.

En vigtig Ændring er den, der foreligger i Forslaget om midlertidig Forlængelse af Dageantallet. 1. Maj ændres nemlig dér til 1. April. Og i det første Forslag om Støtten til Kommunerne nedsættes det Beløb, Staten skal refundere, fra 12 til 10 Millioner. Endelig er der i Forslaget om den forlængede Hjælp gennem Arbejdsløhedskasserne indføjet en Bestemmelse om, at $\frac{1}{6}$ af Udgiften skal overtages af Arbejdsløhedsfonden. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale de foreslaaede Ændringer til Vedtagelse og haabe paa, at Forslagene i Løbet af Dagen bliver til Lov. Der er derved vist Villighed til at komme de arbejdsløse til Hjælp i denne vanskelige Situation.

Krag: Det foreliggende Lovforslag indgaar jo i hele det Lovkompleks, hvorom der er blevet Enighed mellem Rigsdagens fire Partier som Følge af en ret langvarig Forhandling. Den saaledes opnaaede Enighed betyder naturligvis, at intet af disse Forslag og heller ikke den store permanente Arbejdsløshedslov, der senere kommer til Behandling i dette Møde, har faaet en Form, der paa alle Punkter dækker det, et enkelt Parti kunde ønske. Saadant er jo altid Kompromissets Præg. Helhedsresultatet paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade mener jeg dog er et saadant, at det maa siges at være fuldt ud forsvarligt at gennemføre det, og det er ogsaa fuldt ud forsvarligt at vedtage det Led i denne Lovgivning, som i Øjeblikket er til Behandling. Det foreliggende Kompleks er

teknisk vel udbygget, og det indeholder ikke mindst vedrørende den permanente Lovgivning væsentlige Forbedringer. Lovforslagene indeholder Bestemmelser, som et enkelt Parti og ogsaa mit Parti ikke vilde sætte ind, hvis det var os, der kunde afgøre, hvorledes det hele skulde udformes, men der er dog sket Ændringer under Sagens Forhandling her, der gør ogsaa det her foreliggende Lovforslag væsentlig rimeligere og værdifuldere for den nærmere Fremtid end den midlertidige Ordning af 19. Oktober 1931.

Der er ogsaa opnaaet, at denne midlertidige Lov sammen med den anden, der kommer til Behandling, bygger Bro over til en Udvidelse af Forsikringsprincippet, hvorigennem det Hovedkrav, vi i Efteraaret stillede til en saadan midlertidig Lovgivning, er blevet opfyldt. Som nævnt sættes Gyldighedstiden nu til 1. April. Denne Ændring er væsentlig kommet ind som Konsekvens af, at man fra Regeringspartiernes Side har krævet, at den Krise-lovgivning, vi her beskæftiger os med, ikke maatte udstrækkes i sine Virkninger udover indeværende Finansaar. Man har ment det ønskeligt at foreslaa i en Ændring til § 3, at Hjælpens Maksimumsstørrelse ikke maa overstige Kassehjælpen. Det er jo en Ændring, som utvivlsomt neppe vil blive af væsentlig Betydning, men den giver dog Kommunerne, der skal skønne over denne Hjælp, et Fingerpeg i Retning af, hvor vidt man tør gaa med Hensyn til Hjælpens Størrelse. I § 3, 2det Stykke, er opretholdt Bestemmelsen om, at Hjælpekassen er lukket for Personer, som faar denne midlertidige Hjælp. Og bortset fra Sygdom og store Forsørgeligter kan den kun ydes i særlige Trangtilfælde. En tilsvarende Bestemmelse findes i det store Forslag til den permanente Arbejdsløshedslov, og jeg skal i Forbindelse med Omtalen af den komme ind paa, hvad der ligger i denne Ændring.

Vi takker den højtærede Minister, fordi han har modtaget det Ændringsforslag, som Venstre og det konservative Folkeparti har stillet, om Indførelse af Arbejdspligt som Vederlag for Understøttelse. Det er ikke Løntrykkeri, der her er Tale om, men det er Udførelse af et Arbejde med Vederlag indenfor den ugentlige Understøttelses Grænse til den paa Egnen gængse Pris, hvor der ikke er Tale om overenskomstmæssig, tarifmæssig Betaling, og saaledes, at naar saadant Arbejde udføres, refunderes de to Femtedele af Kommunernes Udgifter fra Staten, medens der,